

Pracovní poměr na dobu určitou dle české a francouzské právní úpravy

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce analyzuje právní úpravu pracovního poměru na dobu určitou v českém a francouzském právním řádu. Jejím cílem je rozebrat podobnosti a odlišnosti zkoumaných právních úprav, poskytnout základní historický exkurz a zamyslet se nad tím, zda by francouzská právní úprava mohla být pro české právo inspiračním zdrojem. Dle názoru autorky by s ohledem na časté aplikační otázky vznikající v souvislosti s právní úpravou pracovního poměru na dobu určitou diplomová práce mohla jako zdroj mnohdy překvapivých poznatků posloužit též zaměstnancům a zaměstnavatelům.

Text práce je rozdělen do čtyř kapitol. Úvodní část krátce představuje pracovní právo jako samostatné právní odvětví, upozorňuje na některé otázky, se kterými se doktrína pracovního práva musí zabývat v kontextu rekonstrukce soukromého práva, a vymezuje pracovní poměr jakožto základní pojem celé diplomové práce. Druhá a třetí část popisují právní úpravu pracovního poměru na dobu určitou. Nejprve je prezentováno zakotvení tohoto institutu v českém právním řádu, poté následuje francouzská právní úprava. Vnitřní členění těchto kapitol je shodné, a to z toho důvodu, aby případné rozdíly v jednotlivých právních úpravách bylo možno snadněji identifikovat. Důraz je kladen zejména na podmínky sjednání pracovního poměru na dobu určitou, sjednání doby trvání a postup pro případ, že budou zákonná ustanovení porušena. Poslední část se snaží poznatky získané v předchozích kapitolách uspořádat a poukázat na rozdílnosti v českém a francouzském přístupu k právní regulaci pracovního poměru na dobu určitou.

Francouzská právní úprava je obecně zhodnocena jako komplikovanější a rigidnější, značně limitující počet případů, kdy má zaměstnavatel možnost pracovní poměr na dobu určitou sjednat. V závěru jsou nastíněny úvahy ohledně možností budoucí právní úpravy pracovního poměru na dobu určitou v České republice.